

ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΥ

Ω νέα Εὐαγγέλια χαράς Πανελληνίου!
μαζί με τὴν πανήγυριν τῶν ἰων καὶ τῶν ρόδων
μέσα 'στὴς τόσαις ὠμορφαῖς τῆς πρώτης τοῦ Μαΐου,
νὰ ἀπάνω εἰς τοὺς ἔρωτας γαϊδάρων τετραπόδων,
ἢ πρώτη πέτρα θὰ ριχθῆ καὶ 'στὸ μεγάλο σπῆτι
τοῦ ἀειμνήστου Χιώτη μας Ζωρζῆ Δρομοκαίτη.

Ω ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν!.. Ω εὐτυχὴς ἡμέρα!
Ω! τότε πρέπει ὁ καθεὶς τοῦ Ἄστεως πολίτης
νὰ βάλῃ 'στὸ μπαλκόνι του μιὰ κόκκινη παντιέρα
μὲ μιὰ χρυσὴ ἐπιγραφή «ΖΩΡΖΗΣ ΔΡΟΜΟΚΑΙΤΗΣ»
Ναί! τότε πρέπει στολισμὸς μὲ δάφναις καὶ μυρσίναις,
ναί! τότε πρέπει κανονιαῖς, φανάρια καὶ ρετσίναις.

Ἀφ' ὅσας ἄλλας ἑορτὰς τὸ κράτος ἑορτάζει,
ἐξ ὅλων τῶν ἐκθέσεων καὶ τόσων ἐγκαινίων,
εἶνε ἡ μόνη ἑορτὴ ποῦ πρέπει καὶ ταιριάζει
εἰς τοὺς δραπέτας τοῦ Δαφνιοῦ καὶ τῶν Φρενοκομείων.
Σκίρτα καὶ ψάλλε θούρα, ὦ κράτος παραφρόνων,
καὶ κτίζεται τὸ σπῆτί σου, τὸ μέλλον σου τὸ μόνον.

Φρενοκομεῖον κτίζεται καὶ 'στὴν σοφὴν Ἑλλάδα!
Ἄ! ὁ Θεὸς ἐφώτισεν ἐκεῖνον τὸν Ζωρζῆ,
καὶ τώρα μέσα 'στοῦ Δαφνιοῦ τὴν τόση πρασινάδα
θὰ βρισκομε παρηγοριὰ καὶ ἡ μνήμη του θὰ ζῆ.
Ω μέγα εὐεργέτημα τῶν εὐεργετημάτων!
Ω μόνον οἰκοδόμημα τῶν οἰκοδομημάτων!

Θέλει λαμπρὸν Μουσώλιον αὐτὸς ὁ κληροδότης,
παίτανας καὶ ἀποθέσιν εἰς τρίτους οὐρανοῦς!..
Εὐρέθη μὲς 'στους Χιώτιδες μὲ γνῶσι καὶ ἕνας Χιώτης,
καὶ ἐσκέφθη ὁ μέγας του καὶ πρακτικὸς του νοῦς,
πῶς μέσα 'στὴν Ἑλλάδα μας, ποῦ πλημμυροῦν τὰ φῶτα,
Φρενοκομεῖον ἔπρεπε νὰ γίνῃ πρώτα πρώτα.

Κι' ἀλήθεια, ἐνῷ ἔπρεπε ἐδῶ εἰς κάθε δρόμον
νὰ κτίζεται μὲ ρεφενὲ λαμπρὸν Φρενοκομεῖον,
ἔχομεν οἴκους Ὑπουργῶν, Δημάρχων, Ἀστυνόμων,
τεμένη Ἀκαδημιῶν καὶ Πανεπιστημίων.
Κι' ὅσους ἄλλοι θὰ ἔζεβαν σὰν ἄλογα 'στους μύλους,
ἐδῶ τοὺς λέγουν σοβαρὰ «τοῦ κράτους ὑπαλλήλους.»

Ω! γαῖαν ἔχους ἐλαφρὰν, Ζωρζῆ Δρομοκαίτη!
Σὺ μένεις Ἕλληνας ἀληθῆς ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων...
Θὰ ἴναι μόνη δασὶς τὸ ἅγιόν σου σπῆτι
εἰς τὴν κοιλάδα τῶν σοφῶν, τῶν φῶτων καὶ τῶν θρήνων.
Καὶ ἡ μεγάλῃ σου σκιά καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα
θὲ νὰ πλανᾶται 'στοῦ Δαφνιοῦ τὰ πεῦκα ἐκεῖ πέρα.

Κι' εἶθε στὸ σπῆτι τοῦ Ζωρζῆ, καλοὶ μου συμπολίται,
νὰ ἐτοιμάζετε στρατοὺς γιὰ πόλεμο καὶ στόλους,
Ἐκεῖ νὰ ρητορεύετε, ἐκεῖ νὰ συζητῆτε,
μὲ τοὺς ζουρλομανθῶνας σας ὑπὸ στοὰς καὶ θέλους,

Καὶ τὸ Φρενοκομεῖόν σας νὰ στέκῃ ἀπὸ πέρα
σὲ Δύση καὶ Ἀνατολὴ παντοτεινῆ φοβέρα.

Ἐ! κτίσου, οἶκε ποθητὲ, ἅτὰ σύννεφα νὰ φθάνῃς!
Δέξου 'στους κόλπους σου σοφοὺς καὶ δημοσιογράφους,
Καζάζηδες καθηγητὰς καὶ Κυριακοὺς Πρυτάνεις,
καὶ Ποταγοὺς τοῦ Χεσιμὲ ἐνδόξους γεωγράφους.
Δέξου τὰ πλήθη τῶν τρελλῶν καὶ τῶν δαιμονισμένων,
δέξου κι' ἐμὲ τὸν στιχοῦργόν τὸν ταλαιπωρημένον.

ΣΟΥΡΝΕ

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἡ ζύγισις τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν παχέων εἰς τὰς πλάστιγγας τῆς
πλατείας τοῦ Θεοσίου θ' ἀπομείνῃ ὡς ἐν τῶν ἰοστιμιωτέρων ἐπι-
δορπιῶν τῆς πολυσυνθέτου μαγειρικῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου.
Ἐπρεπεν ὅμως νὰ μὴ ζυγισθῶσι τὰ σάματτα, ἀλλ' αἱ κεφαλαὶ
μόνον διὰ νὰ γνωσθῆ τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ τὸ παράδειγμα
ἔπρεπε νὰ τὸ δώσῃ ἡ ἀστυνομία, διὰ νὰ τὸ ἀκολουθήσωσι καὶ οἱ
ἄλλοι.

Εἶνε βλέπετε καὶ αὐτὸ ἀπογραφικὸν σύστημα, χωρὶς ἐννοεῖται,
νὰ ἔχῃ τὰς ἐπιζητημονικὰς ἀξιώσεις, τὰς ὁποίας ἔχει ἡ στατιστικὴ
ἀπαριθμησις τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἢ γενομένη παρὰ τοῦ κ.
Καζάζη. Σημειωτέον ὅμως ὅτι καὶ ἡ τελευταία αὕτη θ' ἀπέχῃ
πολὺ τῆς ἀληθείας, καθότι ὁ κ. Καζάζης μὴ δυνάμενος ἄλλως
πῶς νὰ ἐνδικηθῆ σκοπεύει νὰ διαγράψῃ ἐκ τῆς βίβλου τῶν ζώντων,
ἤτις περιέπεσε κακῆ μοίρα εἰς τὰς χεῖράς του, ὅλους ἐκείνους ὅσοι
δὲν ἀναγνωρίζουν τὴν σοφίαν καὶ τὴν πολυμάθειάν του. Μὴ ἐκ-
πλαγῆτε λοιπὸν ἐν οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν εὐρεθῶσι κατὰ 20
χιλιάρδας τοῦλάχιστον ὀλιγώτεροι τοῦ πραγματικοῦ.

Ἴδου καὶ ἐν ἐπίκαιρον λογοπαίγνιον.

Ἐρώτησις— Διὰ τί ὁ κ. Καζάζης ἐνήργησε τὴν ἀπογραφὴν;

Ἀπόκρισις— Διότι εἶδεν ὅτι δὲν ἐπιτυγχάνει ὅταν γράφῃ καὶ
θέλει νὰ συνειθῆσῃ ν' ἀπογράφῃ.

Ἡ Πύλη κάμνει παραστάσεις διὰ νὰ παραταθῆ ἡ προθεσμία,
ἢ χορηγηθεῖσα εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς κατοίκους Θεσσαλίας ὅπως ἐκ-
λέξωσι μεταξὺ τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς ὀθωμανικῆς ὑπηκότητος.
Εἰδῆσαις τοιαῦτα προξενούσιν ἀληθῶς ἐκπληξῆν πῶς εἶνε δυνα-
τὸν νὰ εὐρεσκῶνται ἄνθρωποι ἔχοντες ἀνάγκην τόσο καιροῦ διὰ

νά κρίνωσιν ἂν εἶνε πρῆμιμότερα ἢ κυριαρχία τοῦ Σουλτάνου ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Τρικοῦπη!

Καὶ ὅμως ἂν δὲν ἔχη ὁ κ. Τρικοῦπης θιασώτας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔχει εἰς τὰ Ἰωάννινα, ὡς ἐφρόντισε ν' ἀναγγείλῃ ἡμῖν ἡ Παλιγγενεσία. Μὴ λησμονώμεν ὅμως ὅτι τὰ Ἰωάννινα ἦσαν ἡ ἔδρα τοῦ Ἀλῆ πασᾶ καὶ ὅτι αἱ παραδόσεις τοῦ Σατραπῶου ἀκόμη δὲν ἐλησμονήθησαν ἐκεῖ.

Προφανεστάτη ἀπόδειξις τῶν νεωτεριστικῶν τάσεων τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀγάπης αὐτῆς πρὸς τὴν πρόοδον εἶνε ὅτι φορολογουσα ἐπαχθῶς τὸ σιγαρόχαρτον ἠνάγκασε τοὺς χωρικοὺς νὰ καπνίσωσι μὲ ροκκόφυλλα, ἀναλαμβάνουσα δὲ ἤδη τὸ μονοπώλιον τοῦ πετρελαίου καὶ τῶν πυρῶν θὰ ἐπαναφέρῃ ἡμᾶς εἰς τὴν εὐδαίμονα ἐποχὴν τοῦ φωτισμοῦ δι' ἐλαίου καὶ τοῦ σακχαρίου.

Πολλοὶ τῶν προσκεκλημένων διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Θεσσαλίας μαθόντες ὅτι θὰ παρευρεθῇ εἰς αὐτὰ ὁ κ. Λομβάρδος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ αὐθέντου του πρωθυπουργοῦ, ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ παρευρεθῶσι, φοβούμενοι καὶ δικαίως ὅτι ἔργον ἐγκαταλείψοντο ὑπὸ τοιοῦτον αἰωνῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προκόψῃ.

Ὡς νὰ μὴ ἔφθανεν εἰς τὸν κ. Τρικοῦπην ὁ Ἕλλην Βλαδίτης κ. Ἀικατάσιος Βυζάντιος ἐπωφθαλμίσει νὰ συγκαταλέξῃ μεταξὺ τῶν θαυμαστῶν του καὶ αὐτὸν τὸν ἀνταποκριτὴν τῶν Times. Δυστυχῶς ὁ ἐν Παρισίοις συνεργάτης τοῦ παγκοσμίου φύλλου καταγίνεται τόσον εἰς τὰ περὶ τῆς Ἑλλάδος ὅσον καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς χημείας. Διὰ τοῦτο ὁ κ. Τρικοῦπης ἔκρινε καλὸν νὰ ἐφαρμόσῃ, καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας περιστάσεως τὴν συνήθη αὐτῶν μέθοδον τοῦ αὐτοθαυμασμοῦ. Πρῶθμον ὑπῆρέτην εἰς τοῦτο εὖρε καὶ τὴν ἐν Παρισίοις πρεσβεῖαν καὶ δι' ὧν τούτων ἐλάβομεν τὴν ἔκτακτον εὐτυχίαν νὰ ἀναγνώσωμεν εἰς τοὺς Times πιστὴν παράφρασιν εἰς τὸ ἀγγλικὸν τῶν ἀπὸ πολλοῦ δημοσιευομένων ἐν τῇ Ὠ ρ φ.

Τὸ καθ' ἡμᾶς προτιμώμεν τὴν ἐξήγησιν ταύτην τῆς αἰφνιδίας ἐπὶ τὸ φιλελληνικώτερον τροπὴ τῆς γλώσσης τῆς ἐφημερίδας τοῦ Ἀστεως, ἥτις πάντοτε διεκρίθη ἐπὶ περιφρονήσει καὶ θρασύτητι πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Διότι ἐπὶ τέλους πιστευτότερος εἶνε ὁ κ. Τρι-

κούπης ψευδωνύμως θαυμάζων αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ παριστῶν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε εὐτυχεστάτη ἢ ὁ κ. Βλαδίτης, οὗτος γινώσκων ἡ δημοσιογραφικὴ εὐσυνειδησία.

Ἀναγινώσκοντες τακτικῶς ἀπὸ τινος ἐν ταῖς ἐφημερίσι τὴν σωρεῖαν τῶν λόγων, οἵτινες ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν τελευταίων ἐν Παρισίοις δεσθέντων ἁλλεπαλλήλων πατριωτικῶν συμποσίων ἐξεφώνηθησαν ὑφ' Ἑλλήνων, ἀναλογιζόμεθα μετὰ γρίκης ὅτι διόλου παράξενον εἰς τὸ ἐξῆς ἢ λέξις gree νὰ παύσῃ σημαίνουσα παρὰ Γάλλοις κ λέπτης καὶ ἀρχίσῃ νὰ σημαίνῃ φ λ ὁ α ρ ο ς.

Εἰς ἐν τῶν συμποσίων τούτων παρατεθὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν τῷ ἔθνικῷ ποιητῇ κ. Ἀχ. Παράσχῳ μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐδεσμάτων προσεφέρθη τοῖς δαιτυτοῖσι πρὸς τιμὴν τοῦ ξενιζομένου καὶ παγωτῶν ἡ ea Paraschos. Ὁ ἀξιότιμος οὗτος ξενόδοχος, ὅστις διωργάνωσε τὰ τοῦ συμποσίου, ἐξάπαντος πρέπει νὰ εἶνε εὐφρεστῶς ἄνθρωπος καὶ βελθὸς γινώστης τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας.

Νέα ἐκρήξις τοῦ Λαυρίου ἀνετίναξεν εἰς τὸν ἄερα πάλιν ἀρκιτούς τῶν παικτῶν τοῦ Χρηματιστηρίου ἢ νέα αὐτῆ περιπέτεια ἔχει τὸ ἐξῆς ἰδιάζον χαρακτηριστικόν, ὅτι οἱ χάνοντες ἀντὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ περιμαζεύσουν τὰ ράκη των καταφεύγουν εἰς τὴς ἐφημερίδας καὶ ἐκδικιοῦνται διατριβογραφούντες κατὰ τῶν κερδιζόντων. Ἄλλῃ τότε διατὶ ἐσιώπων ἐν ὄσφ ἐκέρδιζον;

Ἡ πρόσληψις τοῦ κ. Ν. Πικραμιχαλοπούλου ὡς ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης θεωρεῖται πιθανωτάτη, ὡς ἀναγγέλλει καὶ ἡ προχθεσινὴ Ἀκρόπολις. Ὡστε ὁ κ. Τρικοῦπης τελειώσας φαίνεται τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ τόπου ἐσκέφθη ὅτι δύναται ν' ἀρχίσῃ καὶ τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ κόμματός του. Τὸ εὐτύχημα εἶνε ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀναδιοργανώσει ταύτῃ τοῦ κόμματος ἐκολουθεῖ ἦν γαί ἐν τῇ ἀναδιοργανώσει τοῦ τόπου μέθοδον, ἐπαναφέρων ἐκ τοῦ σκότους τοῦ παρελθόντος ὅλα ὅσα καταδικάσθησαν ὡς πεπαλαιωμένα καὶ ἀχρηστα καὶ παρουσιάξων αὐτὰ ὡς νέα.

Θαυμάσατε ὅμως καὶ τὴν διορατικότητα τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὸ διακρίνειν τὰς εἰδικότητας! Προώρισε τὸν κ. Πικραμιχαλοπούλου διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, διότι γνωρίζει ὅτι ὁ ἀξιότιμος οὗτος πολιτικὸς εἶχε πάντοτε στενὰς σχέσεις μὲ τὰ δικαστήρια.

